

Kad budem mator, nikakav i celav,
Kad ne budem vredan pola lose strofe,
Kada bele miseve pojurim po stolu,
Kada budem gotov, blizu katastrofe.
Kad ne budem vredan po lule duvana,
Kad zaglavim negde u poslednjoj rupi,
Kad postanem covek sa hiljadu mana,
Onda budi prava, onda me pokupi.
Stavi me u toplo, polako me leci,
Citala si kako zivotinje krote,
Lekovi nek budu pogledi i reci,
Iscedices valjda koju kap dobrote.
Kad opet od mene napravis coveka
I kada me spaces od ljudi i buke,
Ostacu sa tobom do kraja svog veka
Spreman i da lizem so iz tvoje ruke.
Imaces na kraju
Kada prodje sve to
Ono sto si htela
Svoje verno pseto.